

Báger Gusztáv

Eucharisztia-örökség

A makulátlan vér bankot robbantott,
az oxigénnél is fontosabb most.
Bár Rá fel most ritkán néznek.
Tőle gyógyul az elaprózott, széthullt élet.
Nem tartják össze a létet vágyak.
Róla az olaj ma is lefolyik, kiárad.
Ő a halál feje fölött átnyúlt.
A pogány szomszéd csak ámult.
Hangjukat nem értette – Bábel
a bűnt hermetikusan csukta be.

*

Jöjj, fényben fürdő ostya-szárny!
Lehulló idol. Rítus és csillámlás!
Mintha álom és szírom feslene fel,
csillagkupola alatt az Abszolút Áldás.
A kenyér és a bor ma is fölemel.
Az Úr egésze megremeg Tőle.
S az áldott szerelmi lázban
teszünk tiszta, szent imádást!
Jöjj el közénk, te fehér láng, s ragyogj!
Új szellem burka öleljen körül!

*

Íme, itt jönnek a fénylő jövő gyermekei!
Ha távozunk a színpadról,
s lelkünk az Égbe megy.
Újraírják majd, ami rontva lett.
Ők is bírni fogják az akaratot,
az átörökített, szent indulatot.
Őrizzük erényesen a forrásokat.
Áldozatot hozni, szolgálni:
a testté lett kenyér érték.
Nem szoktunk hozzá. Mégis szép.

*

BÁGER GUSZTÁV (1938) költő, közgazdász, egyetemi tanár.

Végre egy új, építő cél!
Őseink is ebben hittek.
Nem tették tönkre a jövőnk.
Tovább éltették híveinket.
A hit átadható Ihlet.
Az inspiráció ma is árad.
S most mi jövőnk. Új lélekkel,
szeretettel és tudással.
Fényben fürdő fehér szárnyakkal.
Új szellemmel, éneklő szájjal.

